

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 396/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. októbra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 52 C/265/2008 a postupom a rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co/316/09 a sp. zn. 9 Co/417/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. septembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 52 C/265/2008 a postupom a rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co/316/09 a sp. zn. 9 Co/417/2009.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

„... Obidva senáty poznajú majetkové pomery sťažovateľa lepšie ako svoje vlastné, ale umožňujú prekrúcanie skutkového stavu, preto sťažovateľ prezentuje skutočné - aktuálne majetkové pomery Ústavnému sudu:

- vlastní 1-izbový byt, B., v ktorom sťažovateľ žije; byt je pod hrozbou dražby - hoci bolo požiadané o jeho vyňatie z exekúcie;

- nemá žiaden príjem od mája 2006;

- je uznaný za občana v hmotnej núdzi, ale dávky v núdzi nedostáva;

- je invalid od roku 2001, ale invalidný dôchodok nedostáva;

- pre poškodenie zdravia nemá možnosť zárobku;

- je nositeľom ŤZP od roku 2003;

Ak napriek uvedenému má sudkyňa B. problém oslobodiť sťažovateľa od súdnych poplatkov, tak to znamená, že je duševne chorá! A rovnako aj senáty Krajského súdu.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd v náleze vyslovil:

„II.A. Okresný súd Bratislava II v konaní 52C/265/2008 a Krajský súd Bratislava v konaní 6Co/316/09-64 a 9Co/417/2009-74 porušujú základné práva D. B. garantované čl. 46 ods. 1 - právo na súdnu ochranu, čl. 47 ods. 2 - právo na právnu ochranu, čl. 48 ods. 2 - právo na verejné prerokovanie vecí Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 - právo na spravodlivé súdne konanie a čl. 13 Dohovoru - právo na účinný opravný prostriedok.

II.B. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Okresného súdu Bratislava II 52C/265/2008-38 z dňa 29. 01. 09, uznesenie 52C/265/2008-40 z dňa 29. 01. 2009, uznesenie 52C/265/2008-71 z dňa 19. 11. 2009;

Ústavný súd zrušuje rozhodnutia Krajského súdu Bratislava uznesenie 6Co/316/09-64 a uznesenie 9 Co/417/2009-74 z dňa 31. 08. 2010, všetky ako nezákonné;

Ústavný súd oslobodzuje D. B. od súdnych poplatkov v konaní 52C/265/2008 a prikazuje Okresnému súdu Bratislava II konať bez ďalších porušovaní základných práv D. B.

Ústavný súd vylučuje sudkyňu D. B. z konania 52C/265/2008 aj ďalších jej konaní vo veciach D. B.

II.C. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 50.000 EUR a Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 50.000 EUR v lehote 15 dni od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

V prípade omeškania sú obidva sudy povinné zaplatiť úroky z omeškania za každý deň omeškania vo výške 100 EUR až do zaplatenia satisfakcie.

II.D. Ústavný súd prikazuje predsedovi Okresného súdu Bratislava II vo veci páchania a zakrývania trestného činu spáchaného prokurátorom JUDr. S. L. - KRIVÉ OBVINENIE D. B.- trestné oznámenie generálnemu prokurátorovi JUDr. D. T. bezodkladne, rovnako proti sudcovi JUDr. Rolandovi KEMENYMU z Okresného súdu Bratislava I a proti sudcom Krajského súdu Bratislava - A. H., M. H. a E. V., keď títo spáchali trestný čin § 350 Tr. z. - MARENIE VÝKONU ROZHODNUTIA ÚSTAVNÉHO SÚDU v konaní III.ÚS 241/05.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ namietal v konaní pred ústavným súdom porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru postupom a rozhodnutiami okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 52 C/265/2008 a postupom a rozhodnutiami krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co/316/09 a sp. zn. 9 Co/417/2009.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa z 20. septembra 2010 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované viacerým sudcom pôsobiacim na okresnom súde a krajskom súde, ktoré sú účastníkmi tohto konania (t. j. odporcami v tejto veci). Predmetné výroky a vyjadrenia sťažovateľa okrem iného neprimeraným spôsobom obviňujú sudcov okresného súdu a krajského súdu z nespravodlivého rozhodovania vo vzťahu k sťažovateľovi.

Sťažovateľ uviedol, že *„sudkyňa JUDr. D. B., sfažizovaná sudkyňa, ktorá vyniká hrôzovládou a terorom za účinkovania korupčného kapitálu, konajúca na základoch*

šovinizmu – akčnej persekúcie, útlaku sťažovateľa, nenávisti a štvania do dokonania justičnej vraždy – nevydaním jediného spravodlivého rozhodnutia, štvania na základe porušovania zákonov, Ústavy SR, Dohovoru a svojvôle“.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými vo svojich podaniach prekročil hranicu normálnej kritiky a hrubo urážal nielen ďalších účastníkov konania (resp. sudcov okresného súdu a krajského súdu), a to v rozpore s princípom zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť v rámci občianskoprávneho konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch. Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii druhého účastníka konania, ako i samotného rozhodujúceho súdu, je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

S prihliadnutím na už uvedené skutočnosti, ako aj na okolnosti tohto prípadu, ktoré nenasvedčujú tomu, že by sťažovateľ mohol mať so svojou sťažnosťou v konaní pred ústavným súdom úspech, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Na záver možno preto uviesť, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania na ústavnom súde je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní.

V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Na základe uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2010